

ZONSVERDUISTERING van invloed op Paranormale verschijnselen?

PSI, de zon, de maan en de sterren.

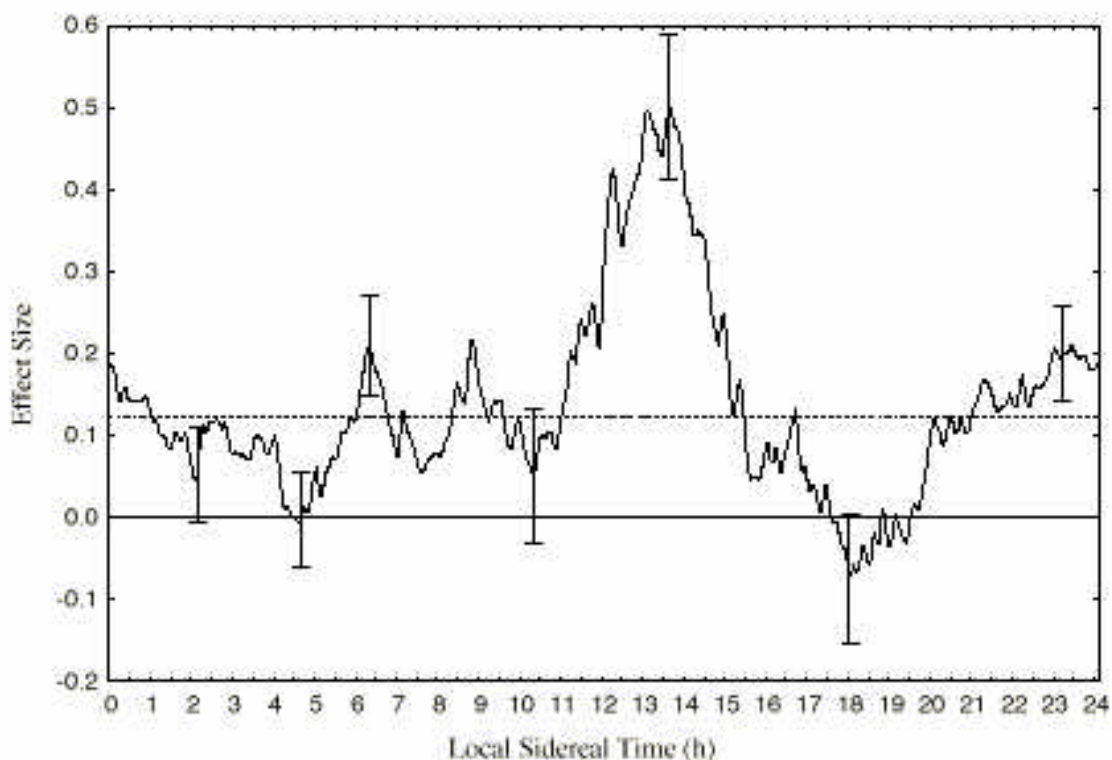
Dick Bierman

Wetenschappelijk onderzoek van paranormale verschijnselen kan op vele manieren plaats vinden. Om te beginnen werden anekdotes betreffende zogenaamde spontane gevallen verzameld, zorgvuldig gecontroleerd en werd er nagegaan of hierin patronen vielen te ontdekken. Die patronen zijn er wel maar zijn moeilijk te interpreteren. Wat te zeggen van, "de meeste gevallen van telepathie hebben betrekking op mensen in je directe omgeving"? Dat is nogal triviaal want een telepathisch voorval met iemand in Peking kom je in het algemeen niet te weten. Het kan best zijn dat mijn gedachten vaak overeenkomen met die van Chi Lu Wang maar ik ken de goede man niet dus hoe kom ik daar achter? De Nederlandse onderzoeker dr. Sybo Schouten heeft nogal wat goed werk op dit gebied verricht waarbij hij geprobeerd heeft deze zogenaamde rapportage bias te omzeilen.

Naast dit soort veld-onderzoek is er laboratorium onderzoek. Daarbij worden al dan niet geselecteerde proefpersonen 'onderworpen' aan parapsychologische testjes. Gekeken wordt dan of bijvoorbeeld bepaalde mensen het beter doen dan anderen, of dat er bepaalde omstandigheden zijn waaronder de prestaties beter zijn. Er is bijvoorbeeld gevonden dat mensen met meditatie-ervaring in het algemeen hoger scoren dan anderen. In dit soort laboratorium onderzoek is men dus op zoek naar correlaties, samenhang, van de prestaties met andere variabelen. Correlaties kunnen een eerste stap zijn op weg naar begrip van de onderliggende processen.

Globaal kun je de correlaties die gezocht worden verdelen in twee groepen, correlaties met persoonsgebonden en met fysische variabelen. Bij dit laatste moet je denken aan zaken zoals temperatuur, luchtdruk of tijdstip van de dag. Enige jaren geleden was er nogal wat ophef over een gevonden correlatie tussen paranormale verschijnselen en de zogenaamde geomagnetische activiteit. De geomagnetische activiteit behelst verstoringen in de magnetische velden rond de aarde met name veroorzaakt door zonneactiviteit. Het effect was echter zwak en werd in later onderzoek niet meer consistent gevonden.

Verbluffend sterk was echter de relatie die James Spottiswoode vond tussen de prestaties in parapsychologische tests zoals Ganzfeld en Remote Viewing en de 'sterrentijd'. De sterrentijd op een bepaalde plaats, zeg in Amsterdam, (officieel de 'Amsterdam Sidereal Time') geeft aan welk deel van de kosmos op dat moment recht boven ons is. Spottiswoode vond dat als de melkweg aan de horizon stond de beste prestaties werden geleverd (LST = 13.30).

Figure 3. Mean effect size versus local sidereal time for the entire data set.

Hij vond ook een minimum in de prestaties een paar uur later (18.30). Het indrukwekkende aan zijn bevinding was dat hij precies dezelfde relatie later in een onafhankelijke set experimenten opnieuw vond (Journal of Scientific Exploration, 11-2, 1997). Het leek er dus op dat er geen sprake was van een toevalstreffer.

Omdat deze vondst 'gefundenes fressen' zou zijn voor de Wondere Wereld der Astrologie had James Spottiswoode grote problemen om ze te publiceren. Immers parapsychologen menen dat ze echte wetenschap bedrijven en zijn bang op één hoop gegooid te worden met de horoscoop-producenten. Maar voor een echte wetenschapper geldt nu eenmaal: "data zijn heilig" en tenslotte publiceerde Spottiswoode zijn resultaten in 1997.

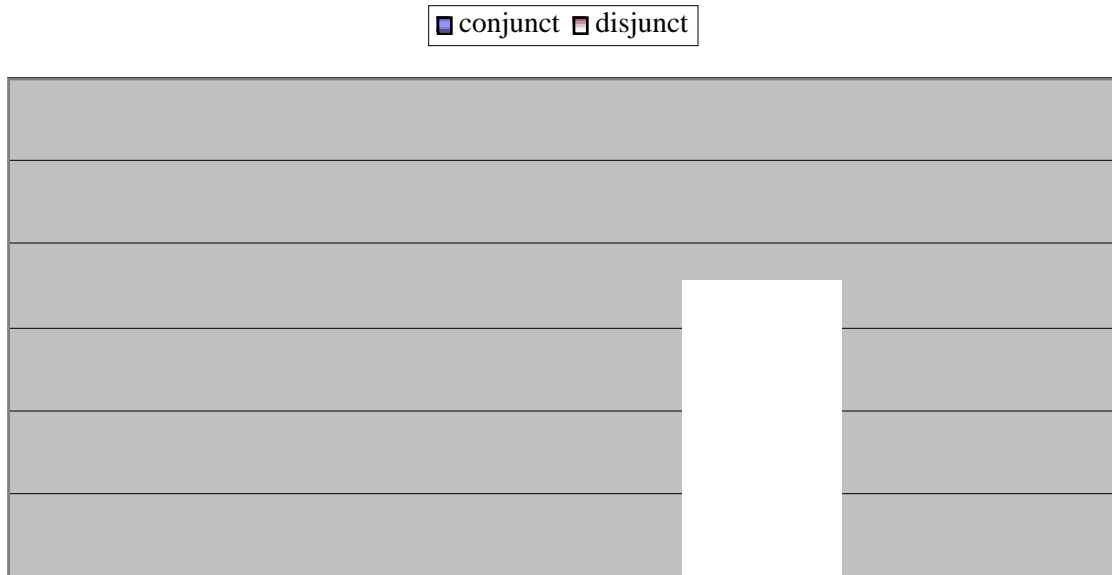
Natuurlijk probeerde men met modellen te komen waarom deze relatie tussen de stand van de aarde t.o.v. de kosmos en paranormale verschijnselen er zou zijn. Daarbij waren zelfs (grap) modellen waarbij buitenaardse wezens een rol speelden. Maar om een lang verhaal kort te maken uiteindelijk bleef als enige redelijke verklaring over dat wellicht de zwakke zwaartekrachtsvelden die de melkweg produceert een rol zouden spelen. Dat zou dan misschien ook een verklaring zijn waarom er soms relaties worden gevonden tussen de maanstand en paranormale verschijnselen.

Bij toeval stuitte ik een jaar geleden op een ongepubliceerd manuscript waarbij sportprestaties in verband werden gebracht met de positie die zon en maan ten opzichte van elkaar hadden. Op dat artikel was overigens van alles aan te merken, met name dat er vele posities zijn die zon en maan t.o.v. elkaar kunnen innemen en als je maar lang genoeg zoekt vind je dus altijd wel wat. Niettemin dacht ik dat het de moeite waard was om te kijken of een zon-maan effect in reeds gepubliceerde data van parapsychologische experimenten zou zitten.

Het makkelijkst was dit na te gaan in de database van de beroemde serie Ganzfeld experimenten die Charles Honorton eind jaren 80 tot begin jaren 90, op zijn laboratorium in Princeton had uitgevoerd. Voor elke telepathie sessie was de datum, het tijdstip en de uitkomst bekend. De tijdstippen zouden volgens mensen die zijn nalatenschap beheren niet nauwkeurig zijn maar de

datum van elk experiment was correct en dat was eigenlijk het enige wat ik nodig had. Immers de positie van maan en zon t.o.v. de kosmische achtergrond verandert niet zo snel.

Ik vroeg aan drs. E. Julien, die overigens niet precies op de hoogte was van mijn verwachting, noch de uitslagen had van die experimenten, om bij elke datum de positie van de zon en de maan uit te rekenen. M.b.v. een computerprogrammaatje rekende ze uit in welk teken van de dierenriem de zon en maan op een bepaalde dag in Princeton stonden. Dus dat gaf twee getallen, tussen de 1 en de 12 (er zijn twaalf tekens). Als deze getallen gelijk waren stonden ze in hetzelfde teken (conjunct), je kan dan verwachten dat de zwaartekracht effecten zo die er al zijn elkaar versterken. De resultaten zijn gegeven in de grafiek hieronder.

De resultaten zijn gesplitst voor zogenaamde dynamische targets (dat zijn videoclips die de proefpersoon moet raden) en statische targets (plaatjes). Voor beiden soorten doelen is te zien dat als de zon en maan min of meer op lijn staan het scoringspercentage hoger is. Met name voor de dynamische targets, waarbij het sowieso beter gaat, is het scoringspercentage erg hoog als de zon en maan in hetzelfde teken van de dierenriem staan.

Helaas zijn de aantallen waar het om gaat te gering om statistisch verantwoorde uitspraken te doen maar in combinatie met de bevindingen van James Spottiswoode zou je toch mogen stellen dat wellicht zwaartekrachtfluctuaties van kosmische oorsprong een effect schijnen te hebben.

Als de zon en de maan precies op een lijn met de aarde staan en de maan staat tussen aarde en zon dan hebben we een zonsverduistering. Aan zulke verduisteringen werden vroeger magische kanten toegekend. De moderne astronomie heeft natuurlijk duidelijk gemaakt dat we dit natuurverschijnsel geheel logisch kunnen verklaren en er geen magie nodig is. Maar misschien is er toch iets meer tussen hemel en aarde dan .....

Er worden door parapsychologen wat experimenten opgezet tijdens de zonsverduistering en met name in het kader van het Global Consciousness project zijn enkele voorspellingen gedaan (zie vorige nummer TvP). Maar wellicht dat uzelf ook een experimentje kunt doen. Probeer dan wel het experiment tweemaal te doen. Eenmaal tijdens en eenmaal een weekje eerder of een weekje later.

Hoe zou zo'n experiment in elkaar kunnen zitten? Er zijn vele mogelijkheden. Misschien heeft U speelkaarten bij U en kunt U proberen nadat het pak vele malen goed geschud is de soort (harten, ruiten, schoppen of klaveren) van de 7e, de 13e en de 17e kaart van boven te raden. Als u ze alle drie goed heeft, is dat al een statistisch aardig resultaat. Maar let wel op dat het schudden goed in een andere kamer gebeurt. Dat u de voorspellingen opschrijft voordat u te horen krijgt wat de doelkaarten waren en die voorspellingen verborgen houdt totdat iemand anders de kleuren van die kaarten heeft genoteerd!

We zijn benieuwd naar uw resultaten. Stuur ze ook op als u denkt dat er niets uit is gekomen.